

ΕΝΙΝΤ ΜΠΛΑΪΤΟΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ
ΤΗΣ ΓΑΤΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΟΜΙΜΑΣ

Enid
Blyton

MINΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΑ 5
ΛΟΓΟΝΙΚΑ

1

Στον σιδηροδρομικό σταθμό

Ο Χάρι και η Ντέζι περίμεναν να έρθει ο Φούσκας με τον Μπάστερ, το σκοτσέζικο σκυλί, και να τους φωνάξει. Είχαν σκαρφαλώσει πάνω στην αυλόπορτα και κοιτούσαν συνέχεια τον δρόμο.

«Τι ωραία που είμαστε πάλι σπίτι για τις διακοπές» είπε η Ντέζι. «Μακάρι να έρθει γρήγορα ο Φούσκας. Αν δεν βιαστεί, δεν θα προλάβουμε το τρένο του Πιπ και της Μπέτι. Ανυπομονώ να τους ξαναδώ. Μου φαίνεται σαν να έχουν περάσει αιώνες από τις διακοπές των Χριστουγέννων».

«Να τος!» αναφώνησε ο Χάρι και πήδηξε από την αυλόπορτα. «Να και ο Μπάστερ. Γεια σου, Φούσκα! Πρέπει να βιαστούμε, αλλιώς δεν θα προλάβουμε να συναντήσουμε την Μπέτι και τον Πιπ».

«Έχουμε μπόλικο χρόνο» αποκρίθηκε ο Φούσκας. Τον φώναζαν Φούσκα αλλά το πραγματικό του όνομα ήταν Φρέντερικ Άλτζερνον Τρότεβιλ. «Δεν είναι τέλειο που

θα ξανασμίξουμε; Τα Πέντε Λαγωνικά έτοιμα να εξιχνιάσουν το επόμενο, σούπερ επικό μυστήριο!»

«Γουφ!» έκανε ο Μπάστερ, νιώθοντας λίγο παραγκωτισμένος. Ο Φούσκας διόρθωσε τον εαυτό του. «Τα Πέντε Λαγωνικά και ο σκύλος τους. Συγγνώμη, Μπάστερ».

«Ελάτε» είπε η Ντέζι. «Το τρένο θα φτάσει. Το πιστεύετε ότι έχει περάσει σχεδόν μία εβδομάδα από τις διακοπές και δεν έχουμε δει την Μπέτι και τον Πιπ; Πάω στοίχημα ότι δεν πέρασαν καλά με τη θεία τους, τη Σόφι. Είναι πολύ αυστηρή και καθωσπρέπει. Θα μας τρελάνουν στα “παρακαλώ”, “ευχαριστώ” και τους καλούς τρόπους για κάμποσες μέρες!»

«Θα τους περάσει σιγά σιγά» είπε ο Φούσκας. «Είδατε καθόλου τον Φεύγα αυτές τις μέρες;»

«Φεύγας» ήταν το όνομα που είχαν δώσει τα παιδιά στον κύριο Γκουν, τον αστυνόμο του χωριού. Δεν άντεχε τα πέντε παιδιά και μισούσε τον Μπάστερ που τρελαινόταν να χοροπηδάει γύρω από τους αστραγάλους του με τον πιο ενοχλητικό τρόπο. Τα παιδιά είχαν λύσει αρκετά από τα μυστήρια που είχε προσπαθήσει να εξιχνιάσει ο ίδιος ο κύριος Γκουν και τα ζήλευε πολύ γι' αυτό.

«Θα πει “Φεύγα!” με το που θα εντοπίσει κάποιον από εμάς» είπε ο Χάρι χαμογελαστά. «Του έρχεται σχεδόν αυτόματα. Αναρωτιέμαι αν θα προκύψει κανένα άλλο μυστήριο σ' αυτές τις διακοπές. Κάτι μου λέει ότι θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω αποτελεσματικά το μυαλό μου σ' ένα νέο συναρπαστικό μυστήριο!»

Οι άλλοι έβαλαν τα γέλια. «Μόνο μη σ' ακούσει ο μπα-

μπάς να το λες αυτό» είπε η Ντέζι. «Ο έλεγχός σου ήταν τόσο χάλια που θ' αναρωτηθεί γιατί δεν χρησιμοποιείς το μυαλό σου για τα λατινικά και τα μαθηματικά αντί για τα μυστήρια!»

«Φαντάζομαι ότι στον έλεγχό του έγραφε “Θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει καλύτερα το μυαλό του” ή “Δεν αξιοποιεί στο μέγιστο τις δυνατότητες του μυαλού του”» σχολίασε ο Φούσκας. «Ξέρω εγώ τι λέω».

«Εσύ αποκλείεται να είχες ποτέ τέτοιες παρατηρήσεις στον έλεγχό σου, Φούσκα» είπε η Ντέζι που έτρεφε μεγάλο θαυμασμό για το μυαλό του φίλου της.

«Λοιπόν...» είπε με μετριοφροσύνη ο Φούσκας. «Συνήθως μου γράφουν “Εκπληκτική πρόοδος τριμήνου” ή “Ξεπερνά κατά πολύ τον μέσο όρο της τάξης του” ή...»

Ο Χάρι τού έριξε μια φιλική μπουνιά. «Ο γνωστός, ταπεινός αλλά φαντασμένος, καλός μας Φούσκας! Είναι απίθανο το πώς καταφέρνεις να καυχίεσαι με τόση σεμνότητα στη φωνή σου. Εγώ...»

«Σταματήστε να τσακώνεστε. Να, το τρένο σφυρίζει» είπε η Ντέζι και άρχισε να τρέχει. «Πρέπει να είμαστε οπωσδήποτε στην αποβάθρα για να συναντήσουμε τον Πιπ και την Μπέτι. Αχ, καημένη Μπάστερ! Τα πόδια του είναι τόσο κοντά που μένει πίσω. Πάμε, Μπάστερ!»

Τα τρία παιδιά και ο Μπάστερ πετάχτηκαν από την πόρτα και όρμησαν στην αποβάθρα. Ο Μπάστερ γάβγισε με ενθουσιασμό και μύρισε τα μπατζάκια ενός άκαμπτου, σκούρου μπλε παντελονιού, ο ιδιοκτήτης του οποίου στεκόταν δίπλα στο κιόσκι με τα βιβλία και τις εφημερίδες.

Ακούστηκε ένα εξαγριωμένο ρουθούνισμα. «Φεύγα!» είπε μια γνώριμη φωνή. «Βάλτε λουρί σ' αυτό το σκυλί!»

«Α! Γεια σας, κύριε Γκουν!» είπαν με μια φωνή ο Φούσκας, ο Χάρι και η Ντέζι, λες και ο κύριος Γκουν ήταν ο καλύτερός τους φίλος.

«Εσείς εδώ;» πρόσθεσε ο Φούσκας. «Ελπίζω να είστε καλά, κύριε Γκουν. Να μη σας έχει καταβάλει αυτός ο καιρός ή...»

Ο κύριος Γκουν ετοιμαζόταν να απαντήσει πολύ κοφτά, όταν το τρένο μπήκε με έναν τόσο εκκωφαντικό θόρυβο μέσα στον σταθμό, που ήταν αδύνατον να μιλήσεις.

«Να ο Πιπ!» φώναξε ο Χάρι και ανέμιση τόσο απότομα το χέρι που κόντεψε να ρίξει κάτω το αστυνομικό καπέλο του κυρίου Γκουν. Ο Μπάστερ σύρθηκε κάτω από ένα από τα καθίσματα της αποβάθρας και έμεινε εκεί, ξαφνικά πολύ φρόνιμος. Δεν του άρεσαν τα τρένα. Ο κύριος Γκουν στάθηκε παραδίπλα, ψάχνοντας αυτόν που είχε έρθει να συναντήσει.

Η Μπέτι και ο Πιπ βγήκαν γρήγορα από το τρένο γεμάτοι ενθουσιασμό. Η Μπέτι έτρεξε και αγκάλιασε τον Φούσκα. «Φούσκα! Το ήξερα ότι θα ερχόσουν να μας συναντήσεις! Γεια σου, Χάρι, γεια σου, Ντέζι!»

«Γεια σου, μικρή Μπέτι» είπε ο Φούσκας. Το αγόρι είχε πολύ αδυναμία στην Μπέτι. Χτύπησε τον Πιπ απαλά στην πλάτη. «Γεια σου, Πιπ! Ήρθατε πάνω στην ώρα για να βοηθήσετε με ένα σούπερ επικό μυστήριο!»

Αυτό το είπε πολύ δυνατά για να φτάσει σ' αυτιά του κυρίου Γκουν. Δυστυχώς, όμως, εκείνος δεν το άκουσε.

Έκανε χειραψία με έναν άλλον αστυνόμο, έναν νεαρό, χαμογελαστό τύπο με ροδαλό πρόσωπο.

«Κοιτάξτε!» σχολίασε ο Χάρι. «Ένας ακόμα αστυνόμος! Οπότε τώρα θα έχουμε δύο από δαύτους στο Πίτερσγουντ;»

«Δεν ξέρω» αποκρίθηκε ο Φούσκας, κοιτάζοντας επίμονα τον δεύτερο αστυνόμο. «Μου αρέσει ο φίλος του κυρίου Γκουν έτσι όπως τον βλέπω. Φαίνεται συμπαθητικός».

«Μου αρέσουν τα πεταχτά αυτιά του» είπε η Μπέτι.

«Πού είναι ο φιλαράκος μας ο Μπάστερ, Φούσκα;» ρώτησε ο Πιπ.

«Έλα, Μπάστερ. Βγες απ' το κάθισμα» είπε ο Φούσκας. «Ντροπή σου που είσαι τόσο δειλός».

Ο Μπάστερ σύρθηκε προς τα έξω, προσπαθώντας να κουνήσει απολογητικά την ουρά του που ήταν ακόμη πεσμένη. Καθώς όμως το τρένο άρχισε να βγαίνει ξανά από τον σταθμό μ' έναν τρομακτικό θόρυβο, ο Μπάστερ κρύφτηκε, για μια ακόμα φορά, γρήγορα κάτω από το κάθισμα.

«Καημένε, Μπάστερ! Είμαι σίγουρη ότι αν ήμουν σκύλος, θα κρυβόμουν κι εγώ κάτω από ένα κάθισμα» είπε η Μπέτι για να τον παρηγορήσει.

«Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που στεκόσουν πίσω μου κάθε φορά που έμπαινε το τρένο στον σταθμό» σχολίασε ο Πιπ. «Και θυμάμαι ότι προσπαθούσες να...»

«Ελάτε τώρα» είπε ο Φούσκας, βλέποντας ότι η Μπέ-

τι είχε αρχίσει να κοκκινίζει. «Πάμε. ΜΠΑΣΤΕΡ! Βγες έξω και άσε τις ανοησίες. Το τρένο είναι τώρα ενάμισι χιλιόμετρο μακριά».

Ο Μπάστερ βγήκε έξω, είδε δύο ζευγάρια σκούρα μπλε πόδια να περπατούν προς το μέρος του και έτρεξε χαρούμενα προς τα εκεί. Ο κύριος Γκουν έβαλε τις φωνές.

«Αυτός ο σκύλος!» είπε απειλητικά. Στράφηκε στην παρέα του. «Να προσέχεις αυτό τον σκύλο» είπε με δυνατή φωνή. «Πρέπει να του γίνει αναφορά. Είναι σχεδόν ανεξέλεγκτος, βλέπεις; Έχε τον νου σου σ' αυτόν, υπαστυνόμε Πίπιν, και μην ανεχτείς καμία χαζομάρα».

«Αχ, κύριε Γκουν, μη μου πείτε ότι θα είστε δύο και θα κυνηγάτε τον καημένο τον Μπάστερ!» άρχισε να λέει ο Φούσκας, πάντα έτοιμος για έναν καβγά με τον κύριο Γκουν.

«Δεν θα είμαστε δύο» είπε ο κύριος Γκουν. «Θα πάω διακοπές –καιρός ήταν πια– και αυτός είναι ο συνάδελφός μου, ο υπαστυνόμος Πίπιν, που ήρθε για να με αντικαταστήσει όσο θα λείπω. Και χαίρομαι πολύ που σας είδαμε διότι τώρα μπορώ να του δείξω ποιοι είστε και να του πω να σας έχει από κοντά. Και αυτό τον σκύλο». Γύρισε στον άντρα που συνόδευε, που έδειχνε ελαφρώς ξαφνιασμένος.

«Βλέπεις αυτά τα πέντε παιδιά; Νομίζουν ότι είναι πολύ έξυπνα. Νομίζουν ότι μπορούν να λύσουν όλα τα μυστήρια της περιοχής! Σε πόσους μπελάδες μ' έχουν βάσει... δεν θα το πιστέψεις! Έχε τον νου σου, υπαστυ-

νόμο Πίπιν. Και αν προκύψει κάποιο μυστήριο, κράτησέ το για τον εαυτό σου. Αν δεν το κάνεις, αυτά τα παιδιά θα χώνουν τη μύτη τους σε θέματα που αφορούν τον νόμο και θα σ' ενοχλούν συνέχεια».

«Ευχαριστούμε για τις συστάσεις, κύριε Γκουν» είπε χαμογελαστά ο Φούσκας. Χαμογέλασε στον άλλον αστυνόμο. «Σας καλωσορίζω στο Πίτερσγουντ, κύριε Πίπιν. Ελπίζω να περάσετε ευχάριστα εδώ. Και... ε... αν μπορούμε να σας βοηθήσουμε οπουδήποτε, απλώς ειδοποιήστε μας».

«Ορίστε! Τι σου έλεγα;» είπε ο κύριος Γκουν και το πρόσωπό του είχε αρχίσει να γίνεται κόκκινο. «Δεν μπορούν να πάψουν ν' ανακατεύονται! Φευγάτε, όλοι σας, και πάρτε κι αυτό το ενοχλητικό σκυλί μαζί σας. Και να ξέρετε ότι θα ενημερώσω τον υπαστυνόμο Πίπιν για όλα τα κολπάκια σας και θα δείτε ότι δεν θ' ανεχτεί καμία ανοησία. Καταλάβετε;»

Ο κύριος Γκουν έφυγε με τον φίλο του, τον υπαστυνόμο Πίπιν, που γύρισε από την άλλη και κοίταξε τα παιδιά απολογητικά καθώς προχωρούσε. Ο Φούσκας τού έκλεισε το μάτι με νόημα. Ο Πίπιν τού το ανταπέδωσε.

«Μ' αρέσει» είπε η Μπέτι. «Έχει συμπαθητικό πρόσωπο. Και τ' αυτιά του...»

«Είναι πεταχτά. Ναι, μας το είπες και προηγουμένως» σχολίασε ο Πιπ. «Ει, Φούσκα, πάω στοίχημα ότι ο κύριος Γκουν θα το απολαύσει όταν θα πει τα πάντα για μας στον υπαστυνόμο Πίπιν. Θα μας παρουσιάσει σαν καμιά συμμορία νεαρών γκάνγκστερ ή κάτι τέτοιο».

«Πάω στοίχημα ότι αυτό ακριβώς θα κάνει!» συμφώνησε ο Φούσκας. «Πολύ θα ήθελα ν' ακούσω τι θα πει για μας. Θα μας πιάσει λόξιγκας, μάλλον».

Τους έπιασε, όντως, λόξιγκας! Ο κύριος Γκουν το απολάμβανε πραγματικά να προειδοποιεί τον υπαστυνόμο Πίπιν για τα Πέντε Λαγωνικά και τον σκύλο τους!

«Μην τους αφήσεις να σου πάρουν τον αέρα» τον συμβούλεψε ο κύριος Γκουν. «Και μην ανεχτείς καμία χαζομάρα, ειδικά από εκείνο το αγόρι. Είναι σκέτο ζιζάνιο».

«Μου φάνηκε καλό παιδί» είπε έκπληκτος ο υπαστυνόμος Πίπιν.

Ο κύριος Γκουν έβγαλε ένα από τα καλύτερα ρουθουνίσματά του. «Είναι μέρος της πονηριάς του. Ξέρεις πόσες φορές με έχει κοροϊδέψει, με έχει μπερδέψει εντελώς, μου έχει δώσει κάθε λογής ψεύτικα στοιχεία και έχει χαλάσει κάποιες από τις καλύτερες υποθέσεις μου; Είναι ένας βλάκας, αυτό είναι. Φοράει πάντα τα καλά του και παριστάνει τάχα τον χαζό».

«Μα αυτό δεν είναι το αγόρι που έχει σε τόσο μεγάλη εκτίμηση ο επιθεωρητής Τζενκς;» είπε ο υπαστυνόμος Πίπιν, που έδειχνε μπερδεμένος. «Μου φαίνεται ότι τον θυμάμαι να λέει ...»

Ήταν μεγάλο λάθος να κάνεις αυτό το σχόλιο στον κύριο Γκουν. Το πρόσωπό του έγινε μοβ και αγριοκοίταξε τον υπαστυνόμο Πίπιν ο οποίος του αντιγύρισε το βλέμμα με ανησυχία.

«Αυτό το αγόρι γλείφει τον επιθεωρητή Τζενκς» δήλωσε ο κύριος Γκουν. «Κατάλαβες; Είναι ένας κανονικός

γλείφτης, αυτό είναι. Μην πιστεύεις λέξη απ' αυτά που λέει ο επιθεωρητής γι' αυτόν. Και απλώς να έχεις τον νου σου στα παράξενα, κοκκινομάλλικα αγόρια που γυροφέρνουν όλο τον τόπο, κατάλαβες;»

Τα μάτια του υπαστυνόμου Πίπιν κόντεψαν να πεταχτούν από τις κόγχες τους. «Ε... κοκκινομάλλικα αγόρια;» ρώτησε έκπληκτος. «Δεν καταλαβαίνω».

«Χρησιμοποίησε το μυαλό σου, υπαστυνόμε Πίπιν» είπε με αλαζονική φωνή ο κύριος Γκουν. «Εκείνο το αγόρι, ο Φούσκας, έχει άπειρες μεταμφιέσεις και μια από τις αγαπημένες του είναι μία κόκκινη περούκα. Το πόσες φορές έχω δει κοκκινομάλλικα αγόρια, δεν λέγεται! Ήταν ο Φούσκας μεταμφιεσμένος μόνο και μόνο για να με κοροϊδέψει. Να προσέχεις, υπαστυνόμε Πίπιν. Θα κάνει το ίδιο κόλπο και σ' εσένα, άκου που σου λέω. Είναι ένα παλιοτόμαρο. Και τα πέντε παιδιά είναι ζωντόβολα. Ζωντόβολα που χώνουν τη μύτη τους παντού. Χωρίς ίχνος σεβασμού για τον νόμο».

Ο υπαστυνόμος Πίπιν άκουγε έκπληκτος αλλά με μεγάλο σεβασμό. Ο κύριος Γκουν είχε τα διπλάσια χρόνια του και θα πρέπει να διαθέτετε μεγάλη εμπειρία. Ο υπαστυνόμος Πίπιν ήταν πολύ καινούριος και πολύ ενθουσιώδης. Ένωθε υπερήφανος που θα έπαιρνε τη θέση του κυρίου Γκουν όσο θα έλειπε σε διακοπές.

«Δεν νομίζω να προκύψει κάποιο πρόβλημα όσο θα λείπω» είπε ο κύριος Γκουν καθώς έμπαιναν απ' την αυλόπορτα στον μικρό, μπροστινό κήπου του. «Αλλά αν προκύψει κάτι, κράτησέ το για τον εαυτό σου, Πίπιν. Μην

αφήσεις σε καμία περίπτωση αυτά τα παιδιά να χώσουν τις μύτες τους και αν το κάνουν, απλώς ειδοποίησέ με να έρθω, εντάξει; Και προσπάθησε να βρεις μια αφορμή για να συλλάβεις αυτό το σκυλί. Είναι επικίνδυνο και θα ήθελα να βγει από τη μέση. Δες τι μπορείς να κάνεις».

Ο υπαστυνόμος Πίπιν ήταν ελαφρώς σαστισμένος. Είχε συμπαθήσει τα παιδιά και τον σκύλο. Είχε μείνει έκπληκτος που ο κύριος Γκουν είχε τόσο διαφορετική άποψη. Παρ' όλα αυτά, κάτι παραπάνω θα έπρεπε να ξέρει! Ο υπαστυνόμος Πίπιν ήταν αποφασισμένος να δώσει τον πιο καλό εαυτό του για τον κύριο Γκουν. Τον καλύτερο!

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΓΑΤΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΟΜΙΜΑΣ

Τα 5 Λαγωνικά αποτελούνται από τα αδέλφια Μπέτι και Πιπ, Χάρι και Ντέζι και τον Φρέντι. Την παρέα συμπληρώνει ο Μπάστερ, ο σκύλος τους. Στις διακοπές τους βρίσκονται όλοι μαζί και εξικνιάζουν αστυνομικές υποθέσεις χωρίς να τους φοβίζει τίποτα!

Ο διευθυντής ενός θεάτρου βρίσκεται ναρκωμένος. Όταν συνέρχεται, δεν αργεί να διαπιστώσει πως τον έχουν ληστέψει. Οι υποψίες βαραίνουν το μοναδικό άτομο που θα μπορούσε να κάνει κάτι τέτοιο, έναν ηθοποιό. Ο κύριος Γκουν, ο αστυνόμος του χωριού, είναι βέβαιος ότι έχει τον ένοχο στο χέρι και ετοιμάζεται να τον συλλάβει. Ο Φούσκας, όμως, πιστεύει πως η υπόθεση δεν είναι τόσο απλή. Τα Πέντε Λαγωνικά κινητοποιούνται και ξαφνικά βρίσκονται στη δίνη μιας παράξενης περιπέτειας...

www.minoas.gr

9 786180 260861
ISBN 978-618-02-6086-1

ΚΩΔ. 21070

8+